

det er sagt. Det er måske derfor, at Folketings-salen er næsten tom, og at debatten ikke vil tage ret lang tid. Da det er skelsættende og meget overordnede forslag, skal jeg også nok dy mig for at gå ned i detaljerne og tage endelig stilling til dem i dag.

Det er jo, som det fremgår af bemærkningerne, et spørgsmål om de øverste statsorganer – den udøvende, den lovgivende og den dømmende magt – og forslaget tilsigter at selvstændiggøre, uafhængiggøre domstolene på en mere synlig måde, end tilfældet er i dag. Lad mig sige, som jeg også sagde under debatten om Justitsministeriet for et års tid siden: Vi har ikke nogen problemer i Venstre med domstolene. Vi har tillid til, at domstolene er uafhængige, men kan man finde en konstruktion, der synliggør det, vil vi selvfølgelig meget gerne være med til at se på det.

En mulighed er Domstolsstyrelsen; der kan være mange fordele ved det, specielt administrativt. Det har jo altid været sådan, at Justitsministeriet hverken kan eller skal begynde at fortælle domstolene for meget om deres måde at administrere på, men det var måske en god idé, hvis vi fik en styrelse, der kunne gøre det. Jeg kan godt se nogle rationaliseringsfordele i det.

Der tales om et bredere rekrutteringsgrundlag. Det tilsluttede vi os allerede for et år siden. Det kan måske være vanskeligt med de dommerlønninger, der er, men jeg synes, det var ønskeligt, om både advokater, universitetsjurister og jurister fra administration og Folketing også kunne kvalificere sig til dommerstillinger. Så at man angiver, at der skal være en bredere rekruttering, har vi ikke nogen problemer med.

Men Domstolsstyrelsen, som altså i hvert fald har nogle administrative fordele, er jo en sær konstruktion, som vi er nødt til at se nærmere på. Det kan jo ikke være nogen hemmelighed, at grundlovens § 3 ikke er udtømmende i sin beskrivelse af det parlamentariske system.

Magtfordelingen bygger på, at Folketinget skal kunne drage en minister til ansvar, og her er problemet. Det er hovedproblemet. Som ældgammelt parlamentarisk parti er vi selvfølgelig meget optaget af, at Folketinget kan gøre det parlamentariske ansvar gældende, og hvordan gør man det, når det drejer sig om uafhængige domstole, som altså på en eller anden måde skal have nogle bevillinger? Hvis Folketinget fastslår, at berømmelsestiden skal nedsættes i voldssager, hvordan gør man så et ansvar gæl-

dende, hvis domstolene ikke retter sig efter det? Det er meget fyldige lovforslag, vi har fået, vi har en betænkning, vi har nogle lange hørings-svar, og man har også forsøgt at dyrke det her, men jeg ser ikke et endeligt svar på en tilfredsstillende løsning, og jeg må også sige ærligt, at jeg ikke kan se løsningen i dag, men jeg går ud fra, at ministeren er lige så optaget af at få det spørgsmål løst, som vi er i Venstre. Og med den diskussion, vi har haft i de senere dage om lovgivningsprocessen, de bøger, der er skrevet om, at Folketinget skal være mere synligt, osv., går jeg ud fra, at vi er helt enige om, at nu drejer det sig ikke bare om, at vi henviser til betænkningen og til de skrivelser, der ligger i sagen; nu må vi i Retsudvalget have en åben drøftelse af, hvordan vi løser det dilemma, at vi er enige om, at vi godt vil være med til synliggøre domstolenes uafhængighed, samtidig med at vi altså ikke kan give slip på det parlamentariske princip. Det bliver ikke nogen let sag, hr. justitsminister, og derfor forventer vi heller ikke noget svar i dag, men blot et tilsagn om, at vi kan hjælpe hinanden med den sag.

Så har der jo været talt meget om bijob, og nogle aviser synes jeg nærmest kører en hetz mod dommerne. Vi deltager ikke i den hetz, men vi finder det helt naturligt også i forbindelse med diskussionen om ressourcer til domstolene, at få gjort op, hvad det er for job, dommerne har ved siden af. Mange af dem, de har, er jo noget, vi selv har pålagt dem ved, at Folketinget har oprettet råd og nævn. Vi ved også, at arbejdsmarkedets parter er meget optaget af, at de på en hurtig, effektiv, juridisk forsvarlig – og diskret – måde kan få truffet afgørelser, hvor hele autoriteten ligger i, at de træffes af en dommer, man har tillid til. Så lad os endelig få frem, hvordan belastningen på domstolene er.

Men at det kun skal være et spørgsmål om, at man skal snage i, hvad en enkelt dommer tjener, det ser vi ikke noget formål med. Det må være det principielle, der tæller.

Men som sagt glæder vi os til et meget grundigt udvalgsarbejde, og hovedproblemet for Venstre er, hvordan vi forener disse to helt grundlæggende folkestyreprincipper om uafhængige domstole og Folketingets muligheder for at gøre et parlamentarisk ansvar gældende.

Brian Mikkelsen (KF):

Da den konservative ordfører, fru Gitte Seeberg, ikke har mulighed for at være til stede i Folketinget i dag, skal jeg på vegne af Det